

شده است. این نوع اعتبارات امکان فراهم کردن وسائل و امکانات برای همه کسانی که قادر بکارند در اختیار آنها قرار می‌دهد. لازم به ذکر است که قسمت معینی از تسهیلات تکلیفی به بخش تعاون اختصاص داده شده است و در سایر موارد نیز بخش تعاون همانند بخش خصوصی می‌تواند از اعتبارات استغالت‌زایی استفاده کند.

۲. اغلب وام‌هایی که تحت عنوان وام‌های استغالت‌زایی پرداخت می‌شود، وام بدون بهره نیست و بهره بسیار ناچیزی به عنوان کارمزد بانکی دریافت می‌شود این موضوع در حیطه شورای پول و اعتبار می‌باشد، البته نرخ بهره وجود ارایه شده بسیار پایین است.

بند ۳:

بند ۳ اصل قانون اساسی به این نکته اشاره دارد که شکل و محتوای ساعت‌کار چنان باشد که هر فرد علاوه بر تلاش شغلی فرصت و توان کافی برای خودسازی معنوی، سیاسی و اجتماعی و شرکت فعال در رهبری کشور و افزایش مهارت و ابتکار داشته باشد. در این ارتباط نکات زیر حائز اهمیت است:

- براساس قانون کار و قانون استخدام کشوری، ساعت‌کار برای هر فرد شاغل معین است و معمولاً در حدود ۴۸ ساعت در هفته می‌باشد که این زمان با استاندارد زمان کار بسیاری از کشورها هماهنگی دارد. همچنین در قانون کار پیش‌بینی شده است که امکانات ورزشی، تفریحی، آموزشی و سایر خدمات در اختیار نیروی کار قرار گیرد و علاوه بر آن در قانون برنامه سوم توسعه کلیه دستگاه‌ها ملزم به اجرای نظام آموزش پودمانی گردیده‌اند که این امر می‌تواند تأثیر بسزایی در افزایش کارایی و مهارت نیروی کار داشته باشد.

علیرغم تأکید بند ۳ اصل ۴۲ برای شکل و محتوای ساعت‌کار، تغییر بار تکفل و کاهش قدرت خرید دستمزد واقعی در سال‌های اخیر باعث بوجود آمدن پدیده‌های پرکاری (افزایش ساعت‌کار بیش از حد معمول) و چند شغلی در جامعه شده است. این پدیده‌ها، باعث ایجاد مسایل دیگری از قبیل عدم امکان پرداختن به انواع تفریحات، کم توجهی به مسایل خانوادگی و تربیت فرزندان، عدم توان کافی برای خودسازی

معنوی، سیاسی و اجتماعی و کاهشی کار آیین شده که این وضعیت با هدف بند ۴۳ اصل ۴۳ قانون اساسی مغایرت دارد.

بند ۴:

در خصوص بند ۴ اصل ۴۳ قانون اساسی که به طور کلی به آزادی انتخاب شغل و عدم اجبار افراد به کار معین اشاره می‌کند، بایستی ذکر نمود به علت وجود بیکاری در کشور عموماً نیروی کار از درجه آزادی پایین برخوردار می‌باشد. در واقع هنگامی می‌توان عملکرد واقعی این بند را جویا شد که کشور در یک مسیر رشد بلند مدت اقتصادی فرار گیرد. در شرایط حاضر احتمالاً نیروی کار به علت وضعیت اقتصادی موجود، چندان به نوع شغل توجه ندارد و این در حالی است که مسایل پایین بودن سطح آموزش‌های نیروی کار و نیز مهارت، منجر به تشدید این پدیده می‌گردد. از طرف دیگر در خصوص بهره‌کشی از نیروی کار نیز لازم است اشاره نمود که هرساله سطح حداقل دستمزد توسط شورای عالی کار تعیین می‌گردد که این امر می‌تواند تا حدودی از بروز پدیده فوق الذکر جلوگیری بسیار آورد و از طرفی نیز در قانون کار تسهیلات متعددی به منظور جلوگیری از تضییع حقوق نیروی کار فراهم آمده است.

بند ۵:

در رابطه با بند ۶ اصل ۴۳ قانون اساسی که به منع اسراف و تبذیر در همه شئون مربوط به اقتصاد اشاره می‌کند، مهمترین مورد در این سرفصل مسایل مربوط به مصرف انرژی در کشور است.

افزایش رشد شاخص شدت انرژی (بشکه به ازای هر میلیون ریال تولید ناخالص داخلی) نشان دهنده کاهش کارآیی مصرف انرژی است که دارای روند مطلوبی نبوده، به صورتی که این شاخص از ۵/۱۲ در سال ۱۳۵۵ به ۴/۲۶ در سال ۱۳۶۵ و ۴/۳۷ در سال ۱۳۷۵ و در نهایت به ۵/۳۸ در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است.

در همین زمینه علی‌رغم اتخاذ سیاست راهبردی ضرورت اصلاح قیمت حامل‌های انرژی تا سطح قیمت آن در منطقه، به دلیل عدم اتخاذ تدبیر لازم، حداقل طی سال‌های

سپری شده از برنامه سوم، قیمت واقعی کار حامل‌های انرژی در سال ۱۳۸۰ در مقایسه با سال ۱۳۷۸ به طور متوسط در هر سال به میزان ۱/۳۳ درصد کاهش یافته، که این امر خود به عنوان عامل اصلی در مصرف حامل‌های انرژی بیش از اهداف پیش‌بینی شده در برنامه سوم توسعه بوده است، کل مصرف انرژی از ۷۶۶ میلیون بشکه نفت خام در سال ۱۳۷۸ به ۸۶۵ میلیون بشکه نفت خام در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است، درکنار مسایل عنوان شده بهینه سازی مصرف انرژی و ابعاد مشتقات زیست محیطی و جلوگیری از اتلاف و هدر رفتن منابع انرژی قابل ذکر می‌باشد.

در حصوص اقدامات مهندسی دولت در جهت تحقق اهداف بهینه‌سازی مصرف انرژی و زیست محیطی، می‌توان به عرضه نفت گاز با درصد گوگرد پایین، ایجاد زمینه برای استفاده بیشتر از گاز فشرده طبیعی (G_N)، افزایش درصد استفاده از گاز در سبد مصرف انرژی و برق دار کردن چاههای آب‌کشاورزی بوده است. همچنین با اختصاص اعتبارات بهینه‌سازی انرژی، توسعه حمل و نقل با راه آهن، گسترش خودروهای جمعی و افزایش حمل و نقل با مترو، افزایش تعداد صنایع استفاده کننده از گاز طبیعی، تأکید برنامه در اولویت گازرسانی به صنایع از سیاست‌های دیگر دولت در بخش انرژی برای بهینه‌سازی مصرف انرژی می‌باشد.

البته در زمینه بهینه‌سازی مصرف و کاهش شدت انرژی به عنوان دو چالش اساسی کشور، به رغم اجرای نسبی طرحهای بهینه سازی و توسعه فعالیت‌های گازرسانی و جایگزینی گاز به جای مصرف فرآورده‌های نفتی، با توجه به عدم پیگیری اصلاح قیمت‌ها، مدنظر بوده است اما وجود مراکز متعدد تصمیم‌گیری و قیمت‌گذاری، ضوابط مختلف قیمت‌گذاری، عدم نظارت کافی و فقدان اختیار کامل نظارتی باعث شده تا قیمت واقعی کالا و خدمات ارایه شده دریافت نشود و زمینه را برای عدم دقت در مصرف به وجود آورد.

بند ۸:

بند ۸ اصل ۴۳ قانون اساسی به طور کلی در حصوص جلوگیری از سلطه اقتصادی بیگانه بر اقتصاد کشور تأکید می‌کند.

در امور زیربنایی قدم‌های اساسی و مهمی برداشته شده است که به اجرای نسبی طرح‌های بهینه سازی، توسعه فعالیت‌های گازرسانی، جایگزینی گاز به جای مصرف فرآورده‌های نفتی و... می‌توان اشاره نمود، اما متأسفانه به دلیل عدم پیگیری اصلاح ساختار قیمت‌ها، راهکارهای پیشنهادی و سیاست‌های اجرایی تاکنون موفق نبوده است شایان ذکر است که در فعالیت‌های مربوط به امور مختلف زیربنایی اعم از حمل و نقل، ارتباطات و مخابرات، مسکن و شهرسازی و انرژی تمامی سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در راستای تحقق اهداف مصوب برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور بوده و منابع تأمین آن نیز به طور کلی امکانات اعتباری داخلی بوده است و طی سال‌های اخیر نیز با استفاده از تسهیلات ماده ۸۵ قانون برنامه سوم توسعه با استفاده از سرمایه‌گذاری خارجی در قالب بیع متقابل نسبت به بهره‌برداری از میادین مشترک از جمله میدان گازی پارس جنوبی، ساسان و نصرت و افزایش ظرفیت تولید اقدام شده است.

بند ۹:

بند ۹ اصل ۴۳ قانون اساسی بر افزایش تولیدات کشاورزی، دامی و صنعتی که نیازهای عمومی را تأمین می‌کند، تأکید نموده است.

در زمینه بخش کشاورزی عملکرد شاخص‌های مهم بخش به شرح زیر می‌باشد:

۱- صادرات و واردات:

الصادرات مواد خام کشاورزی در سال ۱۳۵۲ از رقم ۳۹۷ میلیون دلار به حدود ۸۵۲ میلیون دلار در سال ۱۳۸۰ رسیده است و صادرات محصولات صنایع غذایی از ۲۷/۹ میلیون دلار در سال ۱۳۵۲ به ۱۸۱/۳ میلیون دلار در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است.

نسبت سهم صادرات محصولات صنایع غذایی به صادرات مواد خام کشاورزی در سال ۱۳۵۲، ۷ درصد بوده است که این رقم به ۱۰/۱ درصد در سال ۱۳۶۷ رسیده و سپس به ۲۲/۷ درصد در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است. افزایش رقم مذکور نشان از توسعه صنعتی در بخش کشاورزی می‌باشد.

میزان واردات گندم و برنج طی دوره فوق افزایش یافته است لیکن واردات ذرت و چای و گوشت به طور نسبی و علیرغم افزایش جمعیت کاهش یافته است (گوشت وارداتی، عمدتاً به مصرف واحدهای صنعتی می‌رسد) و واردات انواع شیر و پنیر نیز قطع شده است.

نسبت ارزش واردات محصولات کشاورزی در سال ۱۳۷۹ به سال ۱۳۵۹ بالغ بر ۵/۰ برابر و صادرات طی دوره فوق بالغ بر ۴/۵ برابر افزایش یافته است. سرانه واردات از ۴۳ دلار به ۳۸/۲ دلار کاهش و سرانه صادرات از ۶/۴ دلار به ۲/۱۲ دلار افزایش یافته است. ارقام مذکور نشان دهنده افزایش و بهبود شاخص خودکفایی در تأمین مواد غذایی مورد نیاز کشور است.

۲- سطح زیرکشت و تولیدات زراعی و باگی:

سطح زیرکشت آبی از ۴۲۶۵ هزار هکتار در سال ۱۳۶۰ به ۵۶۴۸ هزار هکتار در سال ۱۳۶۹ و سپس با اندکی کاهش به ۵۵۲۴ هزار هکتار در سال ۱۳۸۰ رسیده است. معهذا مقایسه تولید در واحد سطح نشان می‌دهد که متوسط تولید در هکتار از ۲/۴ تن در هکتار در سال ۱۳۶۰ به ۴/۷ تن در هکتار در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است. سطح زیرکشت دیم از ۶۸۴۷ هزار هکتار در سال ۱۳۶۰ به ۵۴۹۶ هزار هکتار در سال ۱۳۸۰ کاهش یافته است ولی میزان تولید افزایش داشته است. تولید محصولات دیم زراعی به طور متوسط از ۶۵۹ کیلوگرم در هر هکتار در سال ۱۳۶۰ به ۹۹۷ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است.

سطح زیرکشت محصولات باگی از ۱/۱۸۰۴ هزار هکتار در سال ۱۳۶۰ به ۱ هزار هکتار در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است و تولیدات در دوره مذکور از ۴۰۲۹ هزار تن به ۱۲۵۸۴ هزار تن افزایش داشته است.

۳- تولیدات دامی و آبزی:

تولید گوشت قرمز از ۴۰۰ هزار تن در سال ۱۳۵۹ با متوسط نرخ رشد سالانه ۳

در صد به ۷۴۳ هزار تن، گوشت مرغ از ۲۲۰ هزار تن با متوسط نرخ رشد سالانه ۶/۶ در صد به ۸۸۵ هزار تن، تخم مرغ از ۲۰۰ هزار تن با متوسط نرخ رشد ۵/۲ در صد به ۵۸۰ هزار تن و تولید شیر از ۲۷۵۰ هزار تن با متوسط نرخ رشد ۶/۳ در صد ۵۷۴۸ هزار تن در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته‌اند. بخش قابل توجهی از افزایش تولید گوشت قرمز و شیرخام طی سال‌های گذشته براساس توسعه واحدهای صنعتی و نیمه صنعتی دامپروری رخ داده است و تولید گوشت مرغ و تخم مرغ با تکمیل فرآیند صنعت طیور در کشور انجام یافته است به طوری که هم‌اکنون به جز واردات دان، بخش اعظم نهاده‌های این صنعت در داخل کشور نیز تولید شده و ظرفیت‌های بالقوه‌ای (در صورت ایجاد شرایط مناسب برای تولیدات مطابق با استانداردهای بین‌المللی) برای صادرات این زیربخش ایجاد شده است.

تولید در زیربخش شیلات از ۴۴/۲ هزار تن در سال ۱۳۵۹ با متوسط نرخ رشد سالیانه ۱۱ در صد به ۴۰۰ هزار تن در سال ۱۳۸۰ رسیده است.

۴- شاخص‌های کلان زیربخش جنگل و مرتع و آبخیزداری:

عملیات جنگلکاری از ۹۸۰ هکتار در سال ۱۳۵۹ به ۴۳۰۰۰ هکتار در سال ۱۳۸۰ افزایش یافته است، تهیه طرح مرتع داری از ۳۹۴/۴ هزار هکتار با نرخ رشد متوسط سالیانه ۵ در صد به ۱۱۰ هزار هکتار، عملیات ثبیت شن‌های روان از ۱۸/۹ هزار هکتار با نرخ رشد سالیانه ۱۵/۴ در صد به ۳۸۵ هزار هکتار، عملیات آبخیزداری از حدود ۷/۸۷ هزار هکتار با نرخ رشد متوسط سالیانه ۱۰/۹ در صد به ۷۰۰ هزار هکتار در سال رسیده‌اند.

در این زیربخش برداشت چوب از ۱۷۱۳ هزار متر مکعب تا ۱۳۰۰ هزار متر مکعب کاهش یافته است. برداشت چوب دارای فراز و نشیب بوده و از روند مشخصی تبعیت نمی‌کند. ضمن این که بهره‌برداری‌های غیررسمی و قاجاق چوب باعث کاهش پتانسیلی تولید چوب در جنگل‌ها گردیده است.

تخصیص حداقل ۲۵ درصد از تسهیلات بانکی به بخش کشاورزی (بندهای الف و

ب ماده ۱۰۶ قانون برنامه سوم)، ساماندهی کشاورزی در تشکیل‌های تعاونی تولید و گسترش یکپارچگی ساری اراضی و برنامه‌ریزی برای یکجاکشتنی و بستر سازی برای ورود دانش آموختگان کشاورزی به عرصه تولید (بنده ماده ۱۰۹)، حفاظت از منابع پایه تولید (بنده ب ماده ۱۰۸ و بنده وز ماده ۱۰۹) ادامه خرید تضمینی برخی از محصولات کشاورزی و گسترش فعالیت‌های بیمه‌ای محصولات کشاورزی به منظور کاهش ریسک تولید محصولات از سیاست‌های اتخاذ شده در بخش کشاورزی به منظور افزایش تولید در سال‌های اخیر بوده است.

جهت‌گیری‌های کلی بخش صنعت و معدن مطابق مفاد قانون برنامه سوم کاهش تصدیق‌ها، حذف انحصار و خصوصی سازی، منطقی ساختن هزینه نهاده‌ها برای تقویت رقابت بخش‌های تولیدی، ساماندهی جغرافیایی واحدهای صنعتی و توسعه صنایع مبتنی بر فن آوری نو می‌باشد.

بهبود نسبی شرایط فعالیت اقتصادی و سیاست‌های دولت در جهت تعدیل مالیات‌ها و عوارض و مقررات زدایی از کسب کار، بهبود وضع مالی دولت و مازاد حساب جاری کشور، همراه با تبات قیمت‌ها و نرخ ارز باعث رشد مطلوب و در حد اهداف برنامه سوم در بخش صنعت و معدن در سال‌های ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ شده است.

براساس جدول ۲، روند تولید محصولات منتخب صنعتی که مصدق نیازهای عمومی صنعتی می‌باشد، طی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۱، به طور کلی افزایشی بوده است. در طی این سال‌ها تولید شیر، روغن و قند و شکر نوسان داشته ولی از روند ملایم افزایشی برخوردار بوده است. تولید در زمینه‌های دیگر همچون ماشین آلات، سیمان، شیشه و لوازم خانگی از رشد مطلوبی برخوردار بوده است.

جدول ۲ - روند تولید بروخی از کالاهای منتخب مورد نیازهای عمومی طی سالهای ۱۳۷۶-۱۳۸۱

ردیف	نام محصول	واحد	۱۳۷۶	۱۳۷۷	۱۳۷۸	۱۳۷۹	۱۳۸۰	ششم ماهه اول ۸۱
۱	شیر پاستوریزه	هزار تن	۶۰۹/۲	۶۳۷	۶۱۰/۸	۶۱۵	-	-
۲	روغن نباتی	هزار تن	۷۹۷/۰	۷۹۷	۹۷۴/۴	۱۱۰۶	۱۱۴۳	۵۳۴
۳	قند و شکر	هزار تن	۰۸۰	۶۴۳	۸-۹/۵	۹۰-	۷۶۵	-
۴	فرش ماشینی و موکت	هزار مترمربع	۹۴۰۰۰	۹۲۰۰۰	۱۱۲۰۰۰	۱۱۳۷۰۰	۲۶۰۰۰+	۵۵۴۱۷۳
۵	کاغذ و مفاوا	هزار تن	۲۲۶/۰	۳۱۱-۰	۲۶۶۴	۲۸۸/۳	۴۰-۰	۴۰-۰
۶	پودر شوینده	هزار تن	۲۴-۱۰	۲۸۸/۷	۲۹-۰۶	۳۰۲/۰۲	۳۸۸	۱۷۰
۷	لاستیک خودرو	هزار تن	۱۴۳	۱۳۸	۱۵۱/۴	۱۶۲/۶	۱۷۲	۸۷/۶
۸	شیشه جام	هزار تن	۲۶۲/۳	۲۰۳/۴	۲۹۸/۱	۳۰۷/۰	۳۹۶	۱۹۲/۶
۹	سیمان	هزار تن	۱۹۴۷-	۲۰۱۰-	۲۲۰۸-	۲۲۸۸-	۲۸-	۱۳۴۱۳
۱۰	کولر	هزار دستگاه	۳۹-	۴۷-	۴۵۳	۴۵۳	-	-
۱۱	یخچال و فریزر	هزار دستگاه	۱۱۳-	۱۲-	۱۲۲۶	۱۲۲۱	-	-
۱۲	تلوبیزیون رنگی و سیاه و سفید	هزار دستگاه	۷۸۵	۸۳۲	۹۵۲	۸۹-	-	۴۳۱/۸*
۱۳	انواع رانت	دستگاه	۲۴۱۶۸	۲۴۵۸۲	۳۸۳۰۳	۳۴۲۰-	۴۲-	۴۰۳۰۹
۱۴	انواع سواری	دستگاه	۱۳۰۸۹۶	۱۳۰۷۷	۱۸۷۷۷۷	۱۴۹-۷۶	۲۲۱-	۱۲۸۹۶۳
۱۵	انواع میسیوس	دستگاه	۱۳۱۴	۰-۰	۹۷۸	۹۷-	-	۴۸۰
۱۶	انواع انویوس	دستگاه	۹۳۷	۲۴-۰۲	۳۸۶-	۴۶۶-	-	۶۰-
۱۷	انواع تراکتور	دستگاه	۴۶۹-	۴۵-۰۳	۰-۰۱	۰-۰۱	۸۱۴۱	۰۶۷۳
۱۸	کمباین	دستگاه	۲-۰	۲۵۲	۲۹۳	۲۲۰	-	۱۰۴

*- آمار فقط مربوط به فرش ماشینی است.
**- آمار فقط مربوط به تولیدات تلویزیون رنگی است.

اصل ۱۶۸ قانون اساسی

بسمه تعالیٰ

شماره ۸۱-۳۵۸۷

حضرت حجۃ‌الاسلام والملمین جناب آقا کروی
ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

سلام

همان‌طور که استحضار دارید طبق اصل ۱۶۸ قانون اساسی رسیدگی به جرایم سیاسی و مطبوعاتی علنى است و با حضور هیأت منصفه در محاکم دادگستری صورت می‌گیرد، این اصل قانون اساسی در زمینه جرایم سیاسی تاکنون اجرا نشده است و علت آن هم عدم تصویب قانونی است که باید شرایط و اختیارات هیأت منصفه و نیز تعریف جرم سیاسی را بر اساس موازین اسلامی به گونه‌ای که در ذیل اصل مذبور آمده، تعیین کند، با توجه به مسؤولیت ریس‌جمهور در اجرای قانون اساسی، طبق اصل ۱۱۲ و با عنایت به این‌که لایحه جرم سیاسی چند سال پیش توسط دولت و قوه قضائیه تهیه و به مجلس ارسال شده، و در مجلس نیز ظاهراً به صورت طرح مطرح گردیده است، دستور فرمایید اقداماتی که در زمینه تصویب قانون عادی و عملی ساختن اجرای اصل فوق الذکر بعمل آمد و وضعیت موجود لایحه یا طرح پیشنهادی جهت استحضار ریاست محترم جمهوری به این هیأت ارسال شود.

با تشکر

حسین مهرپور

مشاور ریس‌جمهور و

ریس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالیٰ

۲۲۱۶ شماره

۱۳۸۱/۵/۸ تاریخ جناب آقای حسین مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

عطف به نامه شماره ۲۵۸۷-۱۲/۴/۸۱ اعلام می‌دارد: طرح هیأت منصفه پس از تصویب مجلس با ایراد شورای نگهبان مواجه گردیده و پس از چهار بار اصلاح برای پنجمین بار در تاریخ ۱۳۸۱/۵/۱ به شورای محترم نگهبان ارسال گردیده که مهلت پاسخ تاکنون سپری نشده است.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی
از طرف بهزاد نبوی

اصل ۱۷۱ قانون اساسی

بسمه تعالیٰ

شماره ۸۱-۳۵۸۹

تاریخ ۱۳۸۱/۴/۱۲

جناب آقای شیرج
ریاست محترم نهاد قوه قضائيه

با سلام

با توجه به اصل ۱۱۲ قانون اساسی و مسؤولیت ریس جمهور، دستور فرمایید
اقداماتی که در زمینه اجرای اصل ۱۷۱ قانون اساسی و ساز و کارهای مربوط به جبران
خسارت مادی و معنوی افراد در اثر تقصیر و یا اشتیاد قاضی بعمل آمد، برای این هیأت
ارسال گردد.

حسین مهرپور

مشاور ریس جمهور و

ریس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسم الله تعالى

شماره ۱۵۱۶۴/۱/۸۱

تاریخ ۱۴/۸/۱۳۸۱

جناب آقای حسین مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

بازگشت به نامه شماره ۱۷۱ قانون اساسی مراتب از دادگستری استان تهران استعلام
در زمینه اجرای اصل ۲۷ مورخ ۲۷/۷/۸۱-۳۷۹۵ در خصوص اقدامات انجام یافته
گردید. پاسخ واصله از معاون رئیس کل دادگستری استان تهران و سرپرست مجتمع
قضایی شهید مطهری حاکی است که تاکنون در مورد اجرای اصل ۱۷۱ قانون اساسی
مورد خاصی مشاهده نشده است؛ پس از وصول پاسخ از بقیة مجتمع‌ها متعاقباً اعلام
می‌گردد.

محمد شیرج

رئیس نهاد قوه قضائیه

وظیفه دسوار نظارب بر اجرای قانون اساسی

۱۹۰

بسمه تعالیٰ

شماره ۱/۸۱/۱۵۸۲۲۲

تاریخ ۱۳۸۱/۸/۲۱

جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

عطاف بنامه شماره ۲۵۸۹-۸۱/۴/۱۲ مورخ ۸۱/۴/۱۲ به پیوست تصویر جوابیه شماره ۴۵۴۳/۵۰ مورخ ۸۱/۸/۱ رئیس کل محترم دادگستری استان تهران جهت ملاحظه ارسال می‌گردد.

محمد شیرج
رئیس نهاد قوه قضائیه

بسمه تعالیٰ

۵۰/۴۵۴۳ شماره

۱۳۸۱/۸/۱ تاریخ

جناب آقای شیخ (دام عزه)
ریاست محترم نهاد قوه قضائيه

با سلام و تحیات:

بازگشت بشماره ۱/۸۷۷۵۲۳ ۸۱/۴/۲۷ (جبران خسارت وارد به افراد ناشی از اشتباہ قاضی) از تمامی واحدهای قضائی تابعه دادگستری استان تهران اعم از مجتمعهای قضائی، دادگستری‌ها، دادگادهای عمومی بخش‌ها استعلام گردید. در پاسخ به اتفاق اعلام نمودند. در زمینه اجرای اصل فرق الاشعار تا حال هیچ‌گونه درخواستی برای مطالبه یا جبران خسارت به آن واحد ارایه نگردیده. مراتب جهت استحضار حضرت عالی اعلام می‌شود.

عباسعلی علیزاده

رئیس کل دادگستری استان تهران

بند ۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی

بسمه تعالیٰ

شماره ۸۱-۳۶۶۱

تاریخ ۱۳۸۱/۵/۱۴

جناب آقای شیرج
ریاست محترم نهاد قوه قضائیه

با سلام

با توجه به اصل ۱۱۲ و مسؤولیت رئیس جمهور در اجرای قانون اساسی و با عنایت به ماده ۱۲ قانون تعیین حدود وظایف و اختیارات ریاست جمهوری مصوب ۱۲۶۵ مجلس شورای اسلامی، دستور فرمایید اقداماتی که در اجرای بند ۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی از سوی قوه قضائیه صورت گرفته و نتایجی که به دست آمده و موانع و مشکلاتی که احیاناً در این راه وجود داشته است را جهت استحضار ریاست محترم جمهوری به این هیأت ارسال نمایند.

حسین مهرپور
مشاور رئیس جمهور و
رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسم الله تعالى

شماره ۱/۸۱/۱۴۲۵۹

تاریخ ۱۳۸۱/۸/۱

جناب آفای دکتر حسین مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

سلام

با ذکر خواست به نامه شماره ۸۱-۳۶۶۱ ۸۱/۵/۱۴ بنابر اعلام شورای عالی توسعه قضایی در اجرای بند ۱۵۶ اصل ۱۵۶ قانون اساسی:

۱- انجام برنامه تحقیقاتی در زمینه توسعه ساختار عدالت کیفری

۲- تشکیل شورای عالی توسعه قضایی در راداندازی کمیسیون‌های سیاست جنایی و قوانین کیفری به منظور تهییه لواح مناسب کیفری و با مبانی پیشگیرانه

۳- انجام برنامه‌های اصلاحی و پیشگیرانه در سازمان زندان‌ها

۴- تأسیس مراکز پس از خروج در سازمان زندان‌ها

۵- اقدام برای تأسیس معاونت پیشگیری از وقوع جرم

۶- اموزش قضات

از اهم تلاش‌های قوه قضاییه در اجرای بند ۱۵۶ اصل مذکور می‌باشد مهمنترین مشکلات و موافع عبارتند از:

۱- عدم وجود یک مرکز ملی برای اجرای برنامه‌های پیشگیری از جرم

۲- فقدان یک سیاست ملی پیشگیری از جرم

۳- فقدان بودجه مستقل پیشگیری از جرم

۴- عدم حساسیت و توجه عمومی به مسئله پیشگیری از جرم ضمناً زمانی می‌توان به موفقیت برنامه‌های پیشگیری از جرم امیدوار بود که این برنامه‌ها در قالب یک طرح ملی و همه جانبه باشد و علاوه بر پیشگیری از وقوع جرم، مانع از بزه دیده شدن جامعه نیز باشد.

وظیفه دستوار نظارت بر اجرای قانون اساسی

۱۹۴

این طرح دارای مشخصات و اهدافی است که هم‌اکنون در دبیرخانه شورای عالی توسعه قضایی در شرف تهییه و تدوین می‌باشد.

محمود شیرج

ریس نهاد قوه قضاییه

اصل ۸ قانون اساسی

بسم الله تعالى

شماره ۸۱-۳۵۹۴

تاریخ ۱۳۸۱/۴/۱۲

حجۃ الاسلام والملمین جناب آقای ابطحی
معاون محترم حقوقی و امور مجلس ریس جمهور

سلام

با توجه به اصل ۱۱۳ قانون اساسی و مسؤولیت ریس جمهور، دستور فرمایید
اقداماتی که در جهت تدوین قانون برای اجرای اصل هشتم قانون اساسی بعمل آمده
است، برای این هیأت ارسال گردد.

حسین مهرپور

مشاور ریس جمهور و

ریس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

وظیفه دسوار نظارت بر اجرای قانون اساسی

۱۹۶

بسمه تعالیٰ

۱۷۹۶۰ شماره

۱۳۸۱/۴/۲۲ تاریخ

جناب آقای مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

عطاف به نامه شماره ۱۳۸۱/۴/۱۲-۲۵۹۴-۸۱ مورخ ۱۳۸۱/۴/۱۲ در رابطه با تهییه پیش‌نویس طرح اجرای اصل هشتم قانون اساسی اعلام می‌دارد: طرح مذکور در اداره کل پژوهش و اطلاع‌رسانی این معاونت تحت بررسی است که تا پایان تیرماه آماده و ارایه خواهد گردید.

سید محمدعلی ابطحی

www.KetabFarsi.com

بخش چهارم

جایگاه و صلاحیت قانونی نهادها

www.KetabFarsi.com

نامه مشترک مسؤولان ستادی قوه قضائیه در مورد هیأت و پاسخ آن

بسمه تعالیٰ

۲۰۹۹/۱۱ شماره

تاریخ ۱۳۷۷/۱/۲۵

جناب آفای دکتر مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

نامه مشترک مسؤولان قضائی و ستادی و رؤسای سازمانهای وابسته به قوه قضائیه کشور، که تصویر آن به پیوست ارسال می‌گردد، به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید، پی‌نوشت فرمودند:

«هیأت محترم پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی
سریعاً در دستور بررسی قرار دهد و نتیجه را گزارش کند.»

سید محمدعلی ابطحی

بسم اللہ الرحمن الرحيم

محضر حجۃ الاسلام والملمین جناب آقای سید محمد خاتمی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با سلام و ادائی احترام.

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قوای حاکم بر کشور را مستقل و منفک از یکدیگر دانسته که البته این استقلال بدان معنا نیست که هیچیک از قوا هیچگونه نقش و تأثیری در دیگری نداشته باشد لیکن در اصول قانون اساسی صراحتاً نظارت و ورود قوه قضاییه بر قوای دیگر پیش‌بینی شده است از جمله در اصل ۹۲ قانون اساسی آمده است مجلس شورای اسلامی بدون وجود شورای نکهیان اعتبار قانونی ندارد... که نیمی از اعضاء این شورا با معرفی ریاست قوه قضاییه به مجلس تعیین می‌شود که از ابتدای تشکیل مجلس صلاحیت نمایندگان را همراه با ۶ فقیه شورا بررسی و سپس در خصوص مصوبات مجلس شورای اسلامی اظهار نظر می‌کند. این حق نظارت قود قضاییه بر مقنه است. در اصل ۱۷۳ قانون اساسی آمده است به منظور رسیدگی به شکایات و تظلمات و اعتراضات مردم نسبت به مأمورین یا واحدها یا آیین‌نامه‌های دولتی و احراق حقوق آن‌ها دیوانی بنام دیوان عدالت اداری زیر نظر رئیس قوه قضاییه تأسیس می‌گردد حدود اختیارات و نحوه عمل این دیوان را قانون تعیین می‌کند که به موجب قوانین بعدی روشن و تعیین شده است و در اصل ۱۷۴ قانون اساسی آمده است: براساس حق نظارت قوه قضاییه نسبت به حسن جریان امور و اجرای صحیح قوانین در دستگاه‌های اداری سازمانی بنام سازمان بازرگانی کل کشور زیر نظر رئیس قوه قضاییه تشکیل می‌گردد. حدود اختیارات و وظایف این سازمان را قانون تعیین می‌کند که به موجب قوانین بعدی تعیین شده است. در قانون اساسی وقتی هر قوه به تفکیک بیان می‌شود تنها کلمه استقلال برای قوه قضاییه بکار گرفته شده است و این استقلال در اصل ۱۵۶ به صراحت بیان شده است و استقلال در اینجا فقط ناظر به تصمیمات و یا احکام قاضی و محاکم نیست بلکه گفته شده که قوه قضاییه قوادی است مستقل که... و

این استقلال را نمی‌توان با استناد به اصل ۱۱۳ قانون اساسی مخدوش کرد چرا که در این اصل امده است پس از مقام رهبری رئیس جمهور عالیترین مقام رسمی کشور است و مسؤولیت اجرای قانون اساسی و ریاست قوه مجریه را جز در اموری که مستقیماً به رهبری مربوط می‌شود بر عهده دارد. مگر قوه قضائیه مستقیماً به رهبری ارتباط ندارد؟ مگر در خود قانون اساسی نیامده است که تفسیر قانون اساسی با شورای نگهبان است؟ (اصل ۹۸) اگر به سوابق و مکاتبات مراجعه فرمایید شورای نگهبان در خصوص تحود اجرای اصل ۱۱۳ صراحتاً اعلام نظر کرده که مسؤولیت ریاست جمهوری در اجرای آن بخش از قانون اساسی که به ایشان مربوط می‌شود باید به موجب قانون تعیین شود. لیکن به نظر شورای نگهبان عمل نشده که مفسر قانون اساسی است و بدنبال مسموعات در خصوص مواردی راساً با اعزام بازرسین به بدنه دستگاه قضائی بدون توجه به مقام علیه قضائی و ابزار نظارت به عملکرد قاضی یعنی دادسرای انتظامی قضاط، دادگاد عالی انتظامی قضاط و... اقدام می‌شود و کاری را که در انتهای انجام شد یعنی ارجاع گزارش به ریاست محترم قوه قضائیه باید ابتدا صورت می‌گرفت یعنی ارجاع شکایت به قوه قضائیه ایا چنین اقدامی را ناید که استقلال دستگاه قضائی و تضعیف آن نیست؟ آن هم در شروع مسؤولیت خطیر ریاست جمهوری. ایا مجلس شورای اسلامی که در اصل ۹۰ قانون اساسی حق رسیدگی به شکایت علیه قوه مجریه و قضائیه را دارد غیر از ارجاع شکایت به قوه قضائیه و سوال از آن حق اعزام بازرس را دارد؟ و یا اگر در نهایت لازم شد باید به موجب اصل ۷۶ قانون اساسی باید عمل کند که رویه موجود همینطور هم هست. ایا از این وحدت ملاک نباید در اجرای اصل ۱۱۳ بهره گرفت اضافه می‌نماید تضعیف هر یک از قوانه تنها نمی‌تواند باعث قوه دیگر باشد بلکه زیان آن یقیناً «دامنگیر قوای دیگر خواهد شد زمانی دستگاه اجرایی مقتدر و با صلابت خواهد داشت که در کنار آن دستگاه قضائی و تقنین نیز از اقتدار برخوردار باشد و اگر هر سه قوه به موازات یکدیگر و با سرعت و اهنگی همگون حرکت کنند در حقیقت کل نظام و مردم بهر دمند خواهند بود در اینجا قصد نداریم که بکوییم قوه قضائیه دارای نقاط برتر از دیگر قوا است لیکن این اصل در دنیا امروز پذیرفته شده که کشوری به دمکراسی نزدیکتر است که دارای دستگاه قضائی قوی و مناسب با آزادی‌های فردی و اجتماعی

باشد در طول تاریخ هر حکومت مستبدی که قصد ظلم و ستم بر ملت را داشت ابتدا به سراغ دستگاه قضایی رفت و با خوار و ذلیل و یا فرمایشی کردن آن مقاصد شوم خود را اجراء می‌کرد، با نگاهی به وعده‌های انتخاباتی و یا برنامه‌های دولت حضرت عالی از جزیی ترین تا مهمترین آن کدامیں را می‌توان بدون امنیت قضایی تصور موفقیت داشت آیا ملت را سراغ دارید که در مهمترین امکانات رفاهی و پیشرفت‌های ابزارهای زیستی و بالاترین تولید و صادرات را در اقتصادی داشته و خود را بی‌نیاز از امنیت قضایی بدانند و یا بالعکس ملت مشتاق است گرسنه سر بر بالین بگذارد ولی در امنیت باشد.

متأسفانه با گذشت مدت کوتاهی از رویداد دوم خرداد و متعاقب آن تشکیل دولت همواره شاهد هجمه و اعمال و حرکاتی در جهت تضعیف این قوه هستیم. از آنجایی که این اقدامات و اعمال فراتر از تصمیم و نوشته چند روزنامه‌نویس بوده بلکه سازماندهی شده و با برنامه‌ریزی یک جریان سیاسی کشور است و افراد مختلف از وزراء و «وزیری که بخشی از وظایف اش مربوط به ضابطین دادگستری است به چه حقی از شأن مقام معظم ریاست قوه قضاییه سخن می‌گوید و یا وزیر دیگری از معظم له استفسار و یا استیضاح در خصوص آزادی مطبوعات می‌کند که آن‌هم با تیتر درشت در روزنامه آن چنانی می‌شود که ماهیت آن و مدیر مسؤولش بر همگان آشکار است، تجرى و... و آقایان تا به این حد واقعاً جای بسی تعجب است..»

تا روزنامه‌های طرفدار حضرت عالی از مشاغل عدیده لیکن در یک حرکت همسو و هم‌آواز با زبان‌های مختلف و با بهانه‌های متفاوت به آن دامن می‌زنند یک روز با زبان دفاع از آزادی قلم، روز دیگر دفاع از پرونده‌فلان ارگان و... آن‌چه مسلم است یک هدف را دنبال می‌کند و آن تضعیف دستگاه قضایی است و قضاط سراسر کشور احساس ناامنی شغلی می‌نمایند. قوه قضاییه دستگاه سیاسی نیست بلکه همان‌طوری که در شرایط انتخاب بالاترین مقام آن آمده مدیر و مدیر، مجتبه‌آگاه و آشنای مسائل قضایی تنها چیزی که نیامده سیاسی بودن است هرچند سوابق درخشنان سیاسی و انقلابی ریاست قوه قضاییه بر احدی پوشیده نیست.

ریاست محترم جمهوری برآستی چه کسانی باید نسبت به قضای کشور بدگویی کنند جز خاطیان و مجرمان که این طبع کار است. متأسفانه گروه فوق التوصیف نیز عملأ

با آنان همراهند و هر چند قصد همکاری ندارند و از آنجایی که تصور ریاست قوه منهای دستگاه و یا بالعکس دستگاه قضایی بدون ریاست آن امری غیرقابل قبول است، علیهذا حرکات و اعمال آنان را متوجه تمامی قوه قضاییه می‌دانیم خدای را سپاسگزاریم که در حال حاضر قوه قضاییه در وضعیت مطلوب و مناسب است به خصوص که در رأس آن حضرت آیة‌الله یزدی شخصیتی که مقام عظمای ولایت معظم له را در اولین دوره با تشخیص شایستگی کامل و صفاتی برابر با نص صریح اصل ۱۵۷ قانون اساسی برگزیدند و با تهدید دوره دوم و با ملاحظه عملکرد پنجم‌الله مهر تاییدی بر تصمیم ولایی خود نهادند.

ریاست محترم جمهوری دستگاه قضایی ارکان سیاسی نیست بلکه قوادای است که کیفیت کار آن مشخص است آن‌چه در آن جاری است شاکری و مشتکی عنه خواهان و خوانده و مدعی علیه و بزدو مجازات است. لذا در چنین نهادی کلی‌گویی و سیاسی‌گویی روانباید و از صراحة و صداقت لهجه ریاست محترم قوه قضاییه باز هم خدارا شاکریم.

در پایان از حضرت عالی درخواست می‌کنیم که اگرچه در ابتدای این هجمه به دستگاه قضادر جریان نبودید، لیکن با ملاحظه واستحضار از اعمال آنان که همگی خود را وابسته به شما می‌دانند در بُعد سیاسی اقدام قاطع مبذول فرمایید. بدیهی است قوه قضاییه نسبت به حفظ حیثیت خود و تنبیه خاطیان به موقع اقدام خواهد کرد، رجاء واثق داریم که همکاری و همدلی دستگاه قضایی با دستگاه اجرایی کشور کماکان ادامه یافته و اعمال ناشایست عدایی باعث تفرقه و ایجاد دیواری در حدفاصل نگردد. توفیق حضرت عالی را از خداوند متعال خواهانیم.

مسئولان قضایی و ستادی و رؤسای سازمان‌های وابسته به قوه قضاییه کشور

شماره ۴۸۵/د-ق

تاریخ ۱۳۷۷/۲/۹

جناب آقای ابطحی

رئیس دفتر محترم رئیس جمهور

با سلام

عطاف به نامه شماره ۱۱/۲۵-۲۰۹۹/۷۷

نامه جمعی از مسؤولان قضایی و ستادی قوه قضاییه خطاب به ریاست محترم جمهوری ملاحظه و در جلسه هیأت عtrecht شد، به نظر هیأت موردي برای پاسخگویی رئیس جمهور به این نامه که ظاهراً با درج فسمتی از آن در مطبوعات بهرداری سیاسی و تبلیغاتی نیز از آن بعمل آمد و وجود ندارد ولی برای روشن بودن ذهن ریاست محترم جمهوری و اطلاع خود ایشان برخی نکات را مذکور می‌گردد:

۱- در این نامه تأکید فراوان بر استقلال قوه قضاییه و لزوم اقتدار و تنزه ساحت آن قوه و متصدیان آن و نقش مهمی که تأمین امنیت قضایی در اداره صحیح امور کشور دارد بعمل آمده است. کبرای قضیه مسلماً مورد قبول است ولی استقلال قوه قضاییه و قاضی، بدین معنی است که او لا عمل قضاؤت و محاکمه به وسیله متصدیان قوای دیگر انجام نشود ثانیاً ترتیب امور بگونه‌ای باشد که قاضی مطمئن باشد بدون هیچ تهدید و نگرانی طبق قانون می‌تواند رسیدگی نموده و حکم صادر نماید. استقلال قضایی بدین معنی نیست که قاضی بدون رعایت موازین قانونی و رعایت حقوق متهم و اصحاب دعوا و بدون توجه به ضوابط و اصول قانون اساسی و قوانین عادی و به خصوص آیین دادرسی هرگونه تخصیصی می‌خواهد اتخاذ نماید و هیچ مرجعی هم حق اعتراض به این عملکرد نداشته باشد تأکید قانون اساسی بر اساس استقلال قوه قضاییه برای تأمین هرچه بیشتر عدالت و احراق حقوق افراد فارغ از اعمال نفوذ سایر قوا و به ویژه قوه مجریه است ولی به معنی استبداد و دیکتاتوری قضایی نیست اگر فرضاً گزارش‌هایی بحد شیع بررسد مبنی بر این‌که در دستگیری‌ها و رسیدگی‌های کیفری، تفهیم اتهام نمی‌شود، قرار بازداشت نامتناسب صادر می‌شود. فرصت دفاع کافی و استفاده از وکیل انتخابی خود به متهم دارد نمی‌شود بر پایه اقرارهای ناشی از شکنجه مبادرت به صدور

حکم می‌گردد و امثال آن‌ها، چگونه متصور است رئیس‌جمهوری که به نص اصل ۱۱۳ قانون اساسی مسؤول اجرای قانون اساسی است و به خاطر این وظیفه شاق در برابر ملت و رهبر و مجلس شورای اسلامی طبق اصل ۱۲۲ مسؤول است و به حکم اصل ۱۲۱ در حضور نمایندگان مجلس و رئیس قوه قضائیه و اعضای شورای نکهبان سوکند یاد نموده پاسدار قانون اساسی و حامی ازادی و حرمت اشخاص و حقوقی که قانون اساسی برای آن‌ها شناخته است، باشد، نتواند نسبت به این گزارشات توضیحی بخواهد، اخطاری بدهد و اعتراض بنماید و اگر اقدامی کرد حمل بر دخالت در قوه قضائیه و شکست حرمت و قداست آن بشود؟

بلی به استناد اصل ۱۱۳ قانون اساسی نمی‌توان استقلال قوه قضائیه را مخدوش کرد ولی به اتكاء استقلال قوه قضائیه نیز نمی‌توان را در هر کونه اعتراض و اخطار و تذکر به تخلفات قانونی آن را بست و حتی رئیس‌جمهور هم نمی‌تواند به این بهانه خود را فارغ از مسؤولیت موضع اصل ۱۱۳ قانون اساسی بداند شورای نکهبان هم در نظر تفسیری مورخ ۵۹/۱۱/۱۸ خود در پاسخ به شورای عالی قضائی در خصوص اخطار اقدام خلاف قانون اساسی به قوه قضائیه اعلام نموده است که رئیس‌جمهور طبق اصل ۱۱۳ حق اخطار و تذکر دارد و این منافاتی با بند ۲ اصل ۱۵۶ یعنی وظیفه نظارت بر حسن اجرای قانون برای قوه قضائیه ندارد.

۲- گفته شده چون اعضاء حقوقدان شورای نکهبان به وسیله رئیس قوه قضائیه به مجلس معرفی و بارأی مجلس انتخاب می‌شوند و شورای نکهبان ممیزی قوانین مصوب مجلس را از لحاظ انطباق با موازین شرع و قانون اساسی بعهده دارد، بنابراین قوه قضائیه حتی بر قوه مقننه نیز نظارت دارد و چنین قوادی با چنین توانی نمی‌تواند اعمالش مورد بررسی و اخطار رئیس قوه مجریه قرار داشته باشد. بر کسی پوشیده نیست که حقوقدانان شورای نکهبان هر چند بلحاظ تشخیص صلاحیت مناسب دانسته شده که از سوی قوه قضائیه معرفی شوند ولی پس از انتخاب شدن به عنوان اعضاء شورای نکهبان که وجود استقلالی از قوه قضائیه و مجلس دارد طبق ضوابط قانون اساسی انجام وظیفه می‌کنند و از این حیث هیچ ارتباطی با قوه قضائیه ندارند و در مقام نمایندگان قوه قضائیه انجام وظیفه نمی‌نمایند.

۳- در ارتباط با اصل ۱۱۲ قانون اساسی گفته شده که تفسیر قانون اساسی با شورای نگهبان است و شورای نگهبان در خصوص نحوه اجرای اصل ۱۱۲ قانون اساسی اعلام نظر کرده که مسؤولیت ریاست جمهوری در اجرای آن بخش از قانون اساسی که به ایشان مربوط است باید به موجب قانون تعیین شود ولی به نظر شورای نگهبان عمل نشده است، او لاً چنین نظری از شورای نگهبان دیده نشده و خوب بود متن نظر و مدرک آن ذکر می‌شد، ثانیاً از چه تاکنون ریس‌جمهوری انجام داده و در مقام انجام آن در آینده است دقیقاً در اجرای قانونی است که در همین راستا از سوی مجلس شورای اسلامی تصویب شد و به تأیید شورای نگهبان رسیده است. ماده ۱۳ قانون تعیین حدود وظایف و اختیارات و مسؤولیت‌های ریاست جمهوری اسلامی ایران مصوب آبان ماه سال ۱۳۶۵ مقرر می‌دارد: به منظور پاسداری از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اجرای اصل ۱۱۲ قانون اساسی، ریس‌جمهور از طریق نظارت، کسب اطلاع، بازرگانی، پیگیری، بررسی و اقدامات لازم مسؤول اجرای قانون اساسی است. در این ماده قانونی به ریس‌جمهوری حق نظارت، کسب اطلاع و بازرگانی داده شده است و در ذیل ماده با عنوان عام اقدامات لازم هرگونه اقدامی را در این جهت برای ریس‌جمهور مجاز دانسته است. کدامیک از اقداماتی که تاکنون از سوی ریس‌جمهوری در جهت پیگیری اجرای اصول قانون اساسی بعمل آمدند خارج از شمول این موارد قانونی بوده است.

۴- در نامه بر تبعات ناخوشایند تضیییف دستگاه قضایی و نقش دستگاه قضایی نیرومند در تأمین امنیت جامعه و تضمین اجرای برنامه‌های اصلاحی دولت تأکید شده است که کبرای قضیه کاملاً درست است اما این معنی هم بر همگان واضح است که دستگاه قضایی نیرومندی که در چهارچوب ضوابط قانونی و با حفظ حرمت اصول قانون اساسی عمل کند ضامن اجرای حقوق مردم و حفظ اساس ملک و ملت است ولی اگر خدای نکرده خود در مقام اعمال این قدرت خارج از اصول قانون اساسی برآمد، به مصدقاق گفته معروف مولانا: از قضاسرکنگیں صفرافزود، خود عامل بی‌ثباتی و از بین رفتن امنیت قضایی است.

قوه قضاییه و متصدیان و مسؤولان ان باید با درک صحیح از مفهوم استقلال قوه

قضاییه و قضات و مسؤولیت بزرگی که در احراق حقوق عامه و اجرای قانون بعده آن‌ها گذاشته شده و عدم ورود در موضوع‌گیری‌های سیاسی و نپرداختن به بیان مطالبی خارج از عرف قضاء و شأن قضاؤت، به اجرای صحیح عدالت و رعایت دقیق اصول قانون اساسی و قوانین دیگر بپردازند بگونه‌ای که موردی برای دغدغه خاطر ریس‌جمهوری در جهت نقض و یا عدم رعایت اصول قانون اساسی و اقدامات ایشان طبق موارد ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ قانون تعیین حدود و اختیارات و مسؤولیت ریاست جمهوری مصوب سال ۱۳۶۵ پیش نیاید.

حسین مهرپور

مشاور ریس‌جمهور و

رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی